

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

XXXIII. De eucharistia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

» Quotquot autem post viginti annos ætatis,
 » uxores habentes, in hoc peccato prolapsi sunt,
 » viginti quinque annos pœnitentiam agentes,
 » ad orationis communionem recipiantur: in
 » qua quinquennio durantes, tunc oblationis
 » sacramenta percipiant. Quòd si & uxores ha-
 » bentes, & transcendentés quinquagesimum
 » ætatis annum, ita deliquerint, ad exitum vitæ
 » communionis gratiam consequantur.

Pœnit.:

Rhab.

ibid.

Regino ibid.

c. 256.

» Item in eodem Concilio cap. xv i. Eos qui
 » irrationabiliter vixerint, & lepra inusti crimi-
 » nis alios polluerint, præcepit sancta synodus
 » inter eos orare qui spiritu periclitantur im-
 » mundo.

De eucharistia.

C A P. XXXIII.

Ista sententia
 contraria est
 sententiis Cle-
 mentis Papæ
 & aliorum mul-
 torum sancto-
 rum parum,
 qui dicunt
 corpus Domi-
 ni non cum
 ceteris com-
 mibus cibis
 per aqualicu-
 los in secessum
 mitti.

Quòd autem interrogastis utrum euchi-
 ristia, postquam consumitur, & in secessum
 emittitur more aliorum ciborum, iterum re-
 deat in naturam pristinam quam habuerat an-
 tequam in altari consecraretur; superflua est
 hujusmodi quæstio, cum ipse salvator dixerit
 in evangelio: *Omne quod intrat in os, in ven-
 trem vadit, & in secessum emittitur.* Sacra-
 mentum corporis & sanguinis id est ex rebus
 visibilibus & corporalibus conficitur; sed in-
 visibilem tam corporis quam animæ efficit
 sanctificationem. Quæ est enim ratio ut hoc
 quod stomacho digeritur, & in secessum emit-
 titur, iterum in statum pristinum redeat, cum
 nullus hoc unquam fieri asseruerit? Nam qui-

dam nuper de ipso sacramento corporis & sanguinis Domini non rite sentientes dixerunt hoc ipsum corpus & sanguinem Domini quod de Maria virgine natum est, & in quo ipse Dominus passus est in cruce, & resurrexit de sepulchro, [idem esse quod sumitur de altari.] Cui errori, quantum potuimus, ad Egilum Abbatem scribentes, de corpore ipso quid verè credendum sit aperuimus. Dicit enim de corpore & sanguine suo Dominus in evangelio: *Ego sum panis vivus qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Caro enim mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam.* Hanc ergo vitam non habet qui illum panem non manducat nec istum sanguinem bibit. Nam illam temporalem vitam sine illo homines utcunque in hoc seculo habere possunt qui non sunt per fidem in corpore ejus, æternam verò nunquam, quæ sanctis promittitur. Ne autem putarent sic in isto cibo & potu, quem carnaliter sumunt, & spiritaliter non intelligunt, in fide promitti vitam æternam ut qui * eam sumerent, nec anima nec corpore morerentur, huic cogitationi dignatus est occurrere. Nam cum dixisset, *Qui manducat carnem meam & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam*, continuo subjecit & dixit: *Ego resuscitabo eum in novissimo die*, ut habeat interim secundum spiritum vitam æternam. In novissimo ergo die, quando anima incorruptum corpus suscipiet, tunc anima

* euna

& corpus cuiuscunque sancti in unum sociata habebunt vitam æternam, quia adunantur simul caput & membra. Et sic totum corpus Christi gaudebit in perpetuum. *Caro enim mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus.* Cùm enim cibo & potu id appetant homines ut non esuriant neque sitiant, hoc veraciter non præstat nisi iste cibus & potus, qui eos à quibus sumitur immortales & incorruptibiles facit, id est, societas ipsa sanctorum, ubi pax erit & unitas plena atque perfecta.

De restitutione Ebonis Episcopi.

C A P. XXXIV.

De Ebonis autem Remensis Episcopi depositione atque restitutione non necesse esse æstimo tuæ interrogationi respondere. Videant illi qui hoc egerunt utrum justè an injustè hoc fecerint. Ego, dum in episcopatu Moguntiensis Ecclesiæ indignus constitutus sum, inveni eum in Hiltineshaim in Saxonia episcopalem sedem habere. Nec eum prohibui præfulis officium gerere, quia audiui ab apostolica sede in locum suum restitutum esse. sicque ad finem vitæ in suo officio remansit. Rogantibus autem quibusdam fratribus, Hincmaro Episcopo nuper pro hoc ipso epistolam direxi: quia audiui eum illos quos Ebo post restaurationem suam consecravit, à sacerdotali atque clericali officio removisse. Postquam autem mihi inde responsum opportunum redditum fuerit, tibi intimare curabo.